

عنوان مقاله:

بررسی یادآوری خاطرات در بیماران افسرده، مانیک و افراد بهنجار

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

عزت... احمدی - مربی گروه روانشناسی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

مجید محمودعلیلو - استادیار گروه روانشناسی دانشگاه تبریز

سیاوش شیخ علیزاده - مربی گروه علوم تربیتی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به بررسی یادآوری خاطرات در بیماران افسرده، مانیک و افراد عادی براساس نظریه های یادآوری وابسته به خلق، یادآوری هماهنگ با خلق و نظریه شبکه تداعی می پردازد. مطابق یافته های قبلی پیش بینی می شد که بیماران افسرده خاطرات منفی را بیشتر از بیماران مانیک یادآوری کنند و بیماران مانیک نیز خاطرات مثبت را بیشتر از بیماران افسرده یادآوری کنند. در این زمینه پنج فرضیه مطرح شد: ۱. بیماران افسرده، خاطرات منفی را بیشتر از خاطرات مثبت یادآوری می نمایند. ۲. بیماران مانیک خاطرات مثبت را بیشتر از خاطرات منفی یادآوری می نمایند. ۳. میزان یادآوری خاطرات مثبت و منفی در افراد بهنجار یکسان است. ۴. میزان یادآوری خاطرات منفی در گروه افسرده بیشتر از گروه مانیک و بهنجار می باشد. ۵. میزان یادآوری خاطرات مثبت در گروه مانیک بیشتر از گروه افسرده و بهنجار می باشد. برای آزمون فرضیه های فوق سه گروه ۱۰ نفری (۱۰ نفر افسرده، ۱۰ نفر مانیک و ۱۰ نفر بهنجار) انتخاب شد. پس از ثبت خاطرات یادآوری شده از سوی گروه های سه گانه و تحلیل آنها، نتایج نشان داد بیماران افسرده، خاطرات منفی را بیشتر از خاطرات مثبت و بیماران مانیک خاطرات مثبت را بیشتر از خاطرات منفی یادآوری می نمایند و میزان یادآوری خاطرات مثبت و منفی در افراد بهنجار یکسان است. همچنین از نظر یادآوری خاطرات منفی بین سه گروه (افسرده، مانیک و بهنجار) تفاوتی دیده نشد ولی از نظر یادآوری خاطرات مثبت، گروه افسرده با دو گروه مانیک و بهنجار تفاوت معنی داری نشان داد.

کلمات کلیدی:

یادآوری خاطرات، خاطرات منفی، خاطرات مثبت، مانیک، افسرده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1929237>

